

ગઝલે-રોશન.

બે આના

ગઝલે-રોશન.

નઈ—ગઝલ—:મેરા નન્નાસા દીલ:—તર્જે કવ્વાલી,

જાનિ ઇતિના ન હમકો સતાયા કરો.
કભી ભુલેસે તશરીફ લાયા કરો,
હુસ્ન તેરા અય સનમ આખીર ફના હો જાએગા.
જીસ પર તેરા નાઝ હય સબ ખાકમે મીલ જાએગા.
પ્યારી જોબનપે મત ઇતરાયા કરો.
મયં અભી કમસીન હું દીલદારીકો કીયા જાનુ,
મેરા નન્નાસા કલેજા હય મય ગમ ખ્વારીકો કીયા જાનુ.
મેરા નન્નાસા દીલ ન દુખાયા કરો,
એક બોસેકી અગર હીમ્મત હો તો દે દીજીયે હુઝુર,
બાદશાહી હુસ્નકી ખએરાત કરના હએ જરૂર,
હુસ્ને દવલત સે કુચ્છ તો લુટાયા કરો.
સીર્ફ બોસા સુનકે બીગડે ઓર યું કહને લગે.
ખયરાત ભી દેના હએ તો ફીર કીયા તુમ્હે દેને લગે,

અયેસી બાત ન હમસે બનાયા કરો.
જરા જરામે બીગડતે હંય રૂઠે જાતે હયં,
હમેં રૂલાતે હયં અગયારકો હસાતે હયં,
જરા દીલમેં તો તુમ શરમાયા કરો.
હમેં તો રૂઠોગે અએ જા તુમ્હે મનાયેંગે,
સીતમ જો હમંપે કરોગે વોહ સબ ઉઠાયેગે,
મેરે પેહલુમેં ગર તુંમ આયા કરો.
હમારે ઇશ્કમેં બે મોત મારે જાવોગે,
લહદમે જાકે ભી આરામ તુમ ન પાવોગો,
મેરે કુચેમે મત તુમ આયા કરો.

નઈ–ગઝલ–મુખમ્મસ—

ક્યા ક્યા કહા ન ફોજે **સીતમગર** કે સામને,
કુછભી ન સમજં દીનકો **ખંનજર** કે સામને.
નકશા ખીચ્યથા ઉસ દીલે **મુજતર** કે સામને,
અદા જો લડને આયે થે **લશકર** કે સામને.
કીસ મુહસં જાએંગે વો **પયમબર** કે સામને—ક્યા૦
મહેમા બુલાકે દશતમે હકે નબીકા હેક,
કીન કીન મુસીબતોમેં ફસાયા અલીકો હેક.
તકલીફ કીસ તરાસં દી આલે નબીકો હેક,
પાની ન પીને દેતે થે ઇબને અલીકા હેક.
ઓર આપ–પાની પીતેથે ભરભર કે સામને—ક્યા૦

ભાંજે ભતીજે કત્લ હુએ ઉનકે બરમલા,
ભુઝ શુકર હકકે ઓર ન થા કોઈભી ગીલા.
કુબજે કો ચુમ ચુમતે કેહતીથી યેહ કઝા,
કયા કહના હય શુજાઅતે* ઇબ્ને અલીકી વા.
યુ સરજુકુ તો દે કોઈ ખંજર કે સામને—ક્યા૰
જયનબ પુકારી ખયમેમેં અય ભાઈ મય ફીદા,
કયો ધુપમેં ખડે હો ચલે આવ યાં જરા.
સુનતે થે જબકે જયનબે મગમુમકી સદા,
શાહ કહેતે થે દીખાકે લહુ રૂપે પાકકા.
જાવંગે યુંહી દાવરે મેહશર કે સામને—ક્યા૰

નઈ ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી-"શાને ખુદા."

મુઝે અપના જલ્વા દિખાં **કમલી વાલે,**
તુ કુરકતકા નકશા મિટા **કમલી વાલે.**
લગી દીલકી મેરી બુઝા **કમલી વાલે,**
મુઝે **જામે વહદત** પિલા **કમલી વાલે.**
મંય થકતા ગયા **હિન્દમેં** રહેતે રહેતે,
મુઝે દરપે અપને બુલા **કમલી વાલે.**
સમઝલું કે દોનો જહાંમીલ ગયે હંય અગર તું મુઝે મીલા હય,
હંય ગરદિસમેં શમ્શો કમર આસમાં પર,
ન તુઝસા મિલા કોઇ દુસરા **કમલી વાલે.**
હય કાફુલ કમર એક અદના કરામત,
તેરી અય મેરે દિલરૂબા **કમલી વાલે.**
મદીનમેં પલંકાંસે જારૂબ **કમલી વાલે.**
હય અરમાં દિલી યહ **પીઆ કમલી વાલે,**

મંય ખાદિમ તું **આકા** મંય **બન્દા** તું **મૌલા**;
મય કુરબાન તુમપર સદા **કમલી** વાલે.
અહદ બનતમેં તેરી પિન્હાં હય પ્યારે.
ન **અહમદ-અહદસે** જુદા **કમલી વાલે.**
કીઆ હકને પયદા **જહાં** તેરી ખાતિર
તું હય સલેહુલ અંબીઆ **કમલી વાલે.**
રિયાજહિજમેં અબ તેરં જનં અલમ હય,
મદીનેમે જલ્દી બુલા **કમલી વાલે.**

નઈ ગઝલ—કવ્વાલી—

ગુલથા યે ફરિશ્તોમે **શાહે મદની** આયા,
અલ્લાહસે મિલનેંકો નબિયોંકા **નબી** આયા.
કોહતુર હુવા રોશન એહમદ કી તજલ્લીસે,
મુસાકી ઝમાંપર જબ **રબ્બે અરની** આયા.
મુંહે કુફ્રકા ઝલાલતકા દુનિયાં મેં હુવા કાલા,
જબ ચર્ખે નુબુવત પર માહેમદની આયા.
પેહચાન કે હઝરતકો કેહદુંગા યે મેહશર મેં,
સબરાઝ હુવે અફસા ઇસ **ભુલ ભુલૈયાં** કે.
ઉસ્તાદે અજલ બનકર તુરે યઝલી આયા,
અય તિશનાલબો દોડો કવસરકા ધની આયા.
મનસુબ હુવે સારે દુનિયાકે કુતબ ખાને.
કુરઆનકો લે લેકર-જબ ઉમ્મી લકબી આયા.
પોહચા જો મેં જન્નતમે મિરઝા તો નિદા આઈ,
તાઝીમકો સબ ઉઠો મદદાહે નબી આયા.

નઈ–ગઝલ—તર્જે–કવ્વાલી—

જાની જોબનપે મત ઇતરાયા કરો, કભી ખોફે–ખુદા ભીતો લાયા કરો.
ગયરસે ઈસ દરજા ઉલફત દીલરૂબા અછછી નહી,
માન જાઓ આશીકો કી બદ દુઆ અછછી નહી;
અપને આશીક કો યું ન જલાયા કરો.–જાની.
ક્યું હવાઇ ઉડ રહી હય રૂએ રોશન પર તેરે,
અય ન તડપુંગા જો છીટે આએ દામન પર તેરે.
જરા બચકે ખંજર ચલાયા કરો.–જાની.
સામને આતે હો મેરે ડાલકર મું઼હપર નકાબ,
ગયરસે પરદા નહી કીસ વાસ્તે આલી જનાબ.
દેખો આશીકકા દીલ ન દુખાયા કરો.–જાની.
બાત કહેતા હું અગર માનો ઇસે અય મહેરબા,
એક તુમહો નાઝુકઝમા ઓર ફીર તુમ નવ જવાન.
કંહી સબકો એકેલે ન જાયા કરો.–જાની.
આશીકોકી લાગ હોતી હય બુરી અય મેહલકા,
કોઇ ઝાલીમ પાન જાદુકા ન દે તુમકો ખીલા.
દેખો ગ્રેર એકકા પાન ન ખાયા કરો.–જાની.

નઈ–ગઝલ—:કવ્વાલી–એ–હીદાયતઃ—તર્જે ગઝલ—

ચલી તેગે અલી જો ચમકતી હુઇ,
લગી કુફ્રને લાશે શીશકતી હુઈ.
કહા હયદરને બુતખાનેકો તુડવાકર મુસલમાં હો,
ગુનાહ જીતને કીયે ઝાલીમ તુ ઉનપર અબ પસેમાં હો.
નહી તેગ ચલેગી ચમકતી હુઇ–ચલી.
મકાતીલને કહા મજબ કબુલેંગે ન હમ તેરા.
જબાં કો થામલે કે દીલ જલને લગા મેરા.

તેરી બાત હય કયસી ભલકતી હુઈ–ચલી.
મકાતીલસે કહા હયદરને બુતખાને કો તોડેગેં,
અગર જીંદા રહા તુજકો મુસલમા કરકે છોડેગેં.
ચુભી બાત યે દીલમે ખટકતી હુઈ–ચલી.
કીયે ફીર તીન હમલે કાફીરે બદખુંને જલજલકર,
ન કોઈ રાસ આયા હયદરે કરરાર કે ઉપર.
ગીરી તેગ ગીરેહમે અટકતી હુઈ–ચલી.
લગાઈ તેગ ફીર હયદરને ઉસ બદકાર કે ઉપર,
મકાતીલકે હુવે ટુકડે ગીરા ઉસદમ જમી ઉપર.
રહી ખાક પે લાશ તડપતી હુઇ–ચલી.
હીદાયત આપકી માની સબી ઉન નેકબખ્તોને,
પડા પથ્થરોં ને ભી કલમા ગવાદી હય દરખ્તોંને.
ઓરી કુફ્રપે તેગ ચમકતી હુઈ–ચલી.

નઈ–ગઝલ–તર્જે–કુવ્વાલી—

સંગે અસ્વદ ઓર **બય–તુલ્લાહસે** મીલતી હુઇ,
રૂહ જાયેગી **રસુલુલ્લાહસે** મીલતી હુઈ.
ક્યું ન આલી મરતબા હો છત તેરી દરગાહકી,
યેભી હે તુરે **કલી–મુલ્લાહસે** મીલતી હુઇ.
ક્યું ન અય દીલ હો કે બે–ખુદ મેં કરૂં તેરા તરફ,
હે તેરી તસ્વીર **બય તુલ્લાહસે** મીલતી હુઈ,
હે. તેરી તસ્વીરમેં જલ્વે **જમા–લુલ્લાહ**–કે,
હેં તેરી બાતેં **કલા–મુલ્લાહસે** મીલતી હુઇ.

ક્યુ ન હમ **ઈસા** કહે તુજકો સમે જાં બક્ષે યાર,
હે તેરી હર શાન **રૂહુલ્લાસે** મીલતી હુઈ.
થી વોહ આતશ-**એજસાગર** હો જીસકી આગમેં,
હર લપટ નારી **ખલી-લુલ્લાહસે** મીલતી હુઈ.

નઇ ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી:—

સાહા જલવા દીખાદો ખુદારા મુજે,
ગમે હીજ્ર નહી હે ગવારા મુજે.
જાને વાલે તો ગએ ઇસ સાલભી મે રહે ગયાં,
હો જીયારત કીસ તરાહ મેરા મુકદર સો ગયા.
યેહી રંજે આલમને હે મારા મુજે—સાહા,
ખ્વાબ મે દીખલા કે મુજકો શકલ દીલ તડપા દીયા.
જીંદગી ભારી હે મુજકો લીજીયે ખીજમતમે બુલા,
નહીં હીંદમે રહેના ગવારા મુજે—સાહા.
દેખીયે ઇન ગમકે હાથોસે મીલે કબતક નજાત,
દેખીએ બુલવાએંગે કબતક મુજે વાલા શફાત.
હોગા હજરત કા કીસદીન નજારા મુજે—સાહા,
બહેરે ઇસીયાં મેં હુ ડુબા દો સહારા યા નબી.
જુઝ તમારે કોન કામ આતાહે વખતે બેકસી,
નજર આતા નહી હે કીનારા મુજે—સાહા.
બોફ મુજકો નારે દોઝખ કીસલીએ મંજુર હો,

મ્યાને મહેશર હાથમે જબ દામને પુર "નુર" હો.
બક્ષસવાએગા હકકા પીયારા મુજે-સાહા.

ગઝલે-ફકીર તર્જે-કવ્વાલીઃ—

જબ વો પુછેગા સંરે મહેસર બુલા કે સામને,
કયા જવાબે જુર્મ દેગે હમ ખુદાકે સામને.—૧
અય ફરીસ્તો સુએ દોઝખ પીછે મુજકો ખેંચના,
લે ચલો પહેલે હમારે પેશ્વા કે સામને.—૨
આપકા દામન હીલે ફીર કયું ન દોજખ સર્દ હો,
સમઆ રોસન હો નહી સકતી હવાકે સામને.—૩
અબરે-રહેમત છાઇ હય ઓર ધુંપ તો મુમકીન નહી,
નારકી કીયાતાબ હય નુરે-ખુદા કે સામને.—૪
યા ઇલાહી મય તો મુજરીમ હું મગર તું યે બતા,
કયા ખતા કોઇ ચીજ હય તેરી અતા કે સામને.—૫
અબ તલક તો હીન્દ મે તુંને ગુજારી જીંદગી,
ચલ ફકીર અબ રોજ એ ખયરૂલવરાકે સામને.—૬

ગઝલે-કવ્વાલી-જનાબ—બાહદુદખાં—

મહબુબ મેરે યકતા જો તું હય વોહી મંય હું,
પરવાના સીફત ફુરબાં જો તુ હય વોહી મંય હું.
અબ કીશલીગે અયે પીયારે ડાલા હય **નકાબે** તુન,
મફનાં બી હટા દેના જો તુ હય વોહી મંય હુ

મક્કાર થે મક્કે કે–કુફાર થે વોહ શારે,
ઈશલામ દાયા ફયલા જો તું હય વોહી મંય હું.
મહેરૂમ નઉમમત શે બાકી કોઇ રહે જાએ,
દીલ લાદે **ઝલક નુરી** જો તું હય વોહી મય હું.
જો તેરી મોહબતમે મહેબુબ મેરે મીટ જાય,
મંય કિયુના ઉસે બકસુ, જો તુ હય વોહી મંય હું.
હો ખાકપા પે કુછ તો અબ લુત્ફકરમ **મવલા**,
હય નુર તેરા મુજમય જો તુ હય વોહી મંય હું.

ગઝલે–ફખ્ર--તર્જે–કવ્વાલી—

યે તકાઝા હય કીસીકા ઈલ્તિજા પરદેમેં હો,
પરદા દારોંકે તવસ્સુલકી દુઆ પરદેમેં હો.
નાઝભી પરદેમેં હો અય જાં અદા પરદેમેં હો,
લુત્ફકી જો બાત હો બેહરે ખુદા પરદેમેં હો.
તેરે સદકે ચારાગર ખુલને ન આએ રાઝે ઈશ્ક,
મેં મરીઝે ઇસ્ક હું મેરી દવા પરદેમેં હો.
તુમકો પેહચાંને હકીકત મે વો આંખે હે કહાં,
યે તુમ્હી જાનોકે કયા ઝાહીર હો કયા પરદેમેં હો.
કયું પસંદ આએ ભલા ઉસકો ખુલા નામ મેરા,
યા ઇલાહી મુદ્દતાં તક જો રહા પરદેમેં હો.
મેરા દાવઆ હય કીસી સુરતસે છુપ સકતા નહી,
વો અગર ઝાહીરમેં હો અય, "ફખ્ર" યા પરદેમેં હો.

નઇ–ગઝલ —:કવ્વાલી એ–મુસવ્વીર:–

અલસતોકી બાંસરી સખીરે કીસીને મોહે સુનાકે મારા,
લગાકે **કાલુ બલાકા** ફનદા લટોંકી લટમે ફંસાકે મારા.
અલસતો ગર તું ન કેહતા ન મેં કાલુ બલા કેહતા,
ન કરતા તુ મુઝે પયદા ન મયં તુઝકો **ખુદા** કેહતા.
અલસતોકી બાંસરી સખીરી ઉસને મોહે સુનાકે મારા,
ફકત હયે સબ જગ જીસે **મોહમ્મદ** ઉસીને ક્લ્મા પઢાકે મારા.
સુના હય **કાલી કમલ્યાવાલા** અરબકે બાશી **કુરઆનવાલા,**
કે **લા ઇલાહ**કા સબ જગતકો ઉસીને **કલમા** પઢાકે મારા.
પુછેગા જબ ખુદા મુઝસે કે અયે કાસીદ,
ઉસ વકત તુ કીયા લાએગા ઝબાં પર એએ કાસીદ.
બચડા હય તેરે સામને જો બરસ રે મીમબર,
ઇસીને નયના દીખાકે મારા ઇસીને મોહે સુનાકે મારા.
મયં અઝ કરૂંગા મેરે **મવલા** મેરે સરવર,
કીયા કીયા ન કીયા નાલ કીયા ખૂબસા રોયા.
ઇતનેમે **મુસવ્વીર** જરા રહેમ જો આયા.
કઇ જનતકી તસવીરે મેરે સામને લાયા.
કહને લગા **યુસફ** હય, ને **ઇસા** હય યે **મુસા,**
મયને કહા ઇનમેસે કીસી પર નહી શયેદા.
જબ સામનેકી ઉસને શબીહે શહે વાલા,
એ સાખતા ઉસ વકત ઝબાંસે મેરી નીકલા.
ઇસીને ગમ મેં ફંસા કે મારા,
લગી જો લેને બલાએં, ઉસકે લગા વોહ હસહંસકે પીછે હટને.
તો મંય લગી પયયાં ઉસકે પડને, તો ઉસને મુખડા દીખાકે મારા,
અલસતોકી બાંસરી સખીરી કીસીને મોહે સુનાકે મારા.

ગઝલે-હકીમ—ગઝલ-કવ્વાલી—

મગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયરકી નગરીયાં આંખોમેં બસી હે,
દુખીયા હું બહોત લીજેત, પીઆ મોરી, ખબરીયા, અબ જાન ચલી હે.
નયના તોરે મતવારે હેં. આગ દિલમેં, ઉમંગ હે, કયા સાબીરી રંગ હે,
ક્યું ન મંય જતરાઉ સખીરી મોરી. ચુદરીયા **સાબીરને** રંગી હે.
દ્વારે જત તેરે આઉ, દીયે ઘીકે જલાંઉ, બીપતકો સુનાઉં,
ખુશ હોકે ચડાઉ, તેરે રોજેપે **ચદરયા,** યેહ મનમે બસી હે.
શાબીર પીયા મુજકો તો તેરી આસ લગી હે, ગો દુખ ચલી હે,
મજધારસે અબ પાર લગાદે મોરી **નૈયા**, તુમ **હકકે વલી** હે.
દસ બીસ સખીયાંય બુરી. એક સખી હું, જો દ્વારે ખડી હું,
ઇન મખ્ફ઼ે હાતોંસે મોરી ભરદે ગગરીયા. ક્યુ દેર લગી હે.
જાહે હેં **હકીમ** આજ, સુનો જાનીએ **કલીયર**. મગદુમ કે દરપર.
ચલ દેખ સખી અબ તુ કલીયરકી નગરીયા. કયા ધુમ મચી હે.

ગઝલે-ઇશ્ક—તર્જે-કવ્વાલી—

કાસીદા લા દે ખબર **યાર** કે આ જાને કી,
જાન જાતી હય ચલી હીજરમે **દીવાનેકી.**
આપ આવે ન કભી, **ખત** ન કેતાબત ભેજે.
સેંકડો **રાહા** દેખાયા મુઝે તરસાને કી.
તુ મીલે ગયેરોંસે. મએ આંખોસે અપને દેખુ,
હયેફ શદ હયેફ કે બસ જા હએ મર જાનેકી.
અએ શબાહા બહેરે **ખુદા** કુછ મુઝે તદબીર બતા,
યાઆ ઉસે લાકે મીલા, યાઆ મુઝે લે જાને કી.
ગીદીયાં જારી પે મેરે, કોઇ રેહેમ નહી મુજ પર લાતા,
જબ તલક ચશમો મેરી, ખુન હએ બરસાનેકી.

નઇ, ગઝલ–"મેરે ખાલીક દીખાદો–તર્જે"–કવ્વાલી.

મેરે ખાલીક દીખાદો મદીના મુઝે,
ગમે હીજર સે મુસકીલ હય જીના મુઝે.
ચડાહય બાદએ ગમકા ખુમાર મુદદતસે,
બરંગે અબ્ર હું મેં અસ્ક બાર મુદદતસે.
જીગર બના હય મેરા દાગ દાર મુદદતસે,
તડપ રહા હય દીલે બેકરાર મુદદતસે.
નહી અચ્છા મેરે હકમે જીના મુઝે.
ન મોત આતી હય ન મુઝકો ચેન જીને મે,
પડા હુવા હુ ગમો દર્દ કે સફીને મે.
ચેહી હય એક અબ અરમાં મેરે સીને મે,
બુલાએ મુઝકો **રસુલે ખુદા** મદીને મે.
કોઇ અયસા બતાદો કરીના મુઝે.
સબે આલમમે જુદાઇ કે ગમ ઉઠતા હુ,
ફસાના ગમે હીજરા કાહે સુનાતા હુ.
નબીકી યાદ જબ આતી હય લોટ જાતા હુ,
મે અસ્ક પીતા હુ ઓર રંજો ગમકો ખાતા હુ.
ન તો ખાના ખુસ આહે ન પીના મુઝે.
લરઝ રહા હય યેહ મુઝરીમ હિસાબકે ડરસે,
છુપાએ મુઝકો સહેદીં કરમકી ચાદરસે.
યે અર્જ હય મેરી હરદમ હબીબે દાવરસે,
બચા રહું તપીસે આફતાબ **મહેસર** સે.
લગા ખોફસે આને પસીના મુઝે.

તડપ રહા હય દીલે જાર દર્દ ફુરકતસે,
ન અયશ સે મુઝે મતલબ ન કામ રાહતસે.
એહી ગીલા હય મુઝે બાર બાર કીસમતસે,
કીસી બરસ ન મુસરરીફ હુવા ઝીયારતસે.
કોઇ અયસા ન આયા મહીના મુઝે.

—: કવ્વાલી, અશફાક:—તર્જે ગઝલ.

જાત લા પરવા હય **મોલા** તુજકો પરવા હી નહી,
મરને વાલે મર ગએ તુને તો પુછા હી નહી.
બાગે—જન્નતસે નીકાલા જબકે હવ્વાસે જુદા,
તોબા તોબા જબ સુની આદમકી તોબા હી નહી.
ચાહ મે **યુસુફ** ગીરે કહેલાએ લોગોંકે ગુલામ,
બીક ગએ બાજારમે તુને ખરીદા હી નહી.
ઝીકરીયાકે હલકપે તો હાય આરા ચલ ગયા,
લોગ કહેતે હય કે મારા તુને મારા હી નહી.
પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જબ અલઅમા,
કયસે બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનતા હી નહી.
હઝરતે અયુબકો કીડો ને સબ તન ખા લીયા,
લોગ કહેતે હય તમાસ યે તમાશા હી નહી.
તસ્તમે રખ્ખા ગયા જબ કાટકર યહુયા કા સર,
કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી.
તુરપર **મુસા** નઆ જલવા હમારા દેખતે,
ઓર **મહંમદસે** કહા તુમસે તો પરદા હી નહી.
વાહ વાહ **અશફાક** તુમને ખુબ લીખી હય ગઝલ
શાહીરો મે હય અબીતક તેરા નામ હી નહી.

ગઝલે. નસિહત-તર્જે-કવ્વાલી—

કઇસે મૌલા બુલાએ મદીને તુજે
કીયા યાદ અભી ન નબીને તુજે
કાફલેવાલોંકે પીછે કયુ તડપતા હય યહા
અપને આમાલોંપે કુછ તુ ગોર કર અય મહેરબા
લીયા સાથ તભી ન કીસીને તુજે—કયસે.

ના કભી **મસજીદમે** જાતા હય **ઇબાદત** કે લીએ
ફીર બુલાએંગે **નબી** કયગે જીયારત કે લીએ
રહે સોચ યહ બારા મહીને તુજે—કયસે,

ફીસ લીએ આએ **મહંમદ-મુસ્તફા** ઉંમતકે
જબ બુરે આમાલ હો કયસે સુને ફરીયાદકા
લગે સમરસે આને પસીને તુજે—કયસે.

કયું તુજે મારા વતનને ઔર હીંદુસ્તાનને
શૌકને અરમાનને ઔર મારા આનો બાનને
યેહી હસરતેં દેગી ન જીને તુજે—કયસે.

કીયા ગરઝ હય સાકીએ કૌસરકોકે બુલાએ જો તુજે
એક પીપાલા આબે **ઝમ ઝમકા** પીલાએ જો તુજે
પડે ખુન કે આંસુ હી પીને તુજે—કયસે.

ના કોઇ થામે ન પકડે ના વતન રોકા કરે
અપને આમાલોસે હરદમ યહા પડા ચીખા કરે
કીયા યાદ ન તેરે નબીને તુજે—કયસે.

ઝુલ્મ કરકે ગર યહાસે તું વહા પર જાયગા
સામને રોઝેપે ચુપ હોકર ખડા શરમાએગા
કયસે મૌલા લગાએંગે સીનેસે તુજે—કયસે.

ના કરી ઉસકી ઇબાદત ના પઢી તુને **નમાજ**
ના કીયા કુછ ગોર મગત કયમા રોઝા ઔર **નીયાજ**
હુવા ધીયાન યેહ દીલમેં કભી ન તુજે—કયસે.

નઇ, ગઝલ–તર્જે–કવ્વાલી—

શહેર મદીને વાલે અસાંયા, દરસન બીન તરસાયા, **શહેર મદીને વાલે**
નુરકી કમલી મુખ પર પાયા, અલકી બલકી શકલ દીખાયા
કીયું અખીયન બીન તરસાયા, **શહેર મદીને વાલે**
રાતકો માંના નીંદ ન આયા, મોલા તારા હીજ સતાયા
કાયુ મુરશદ બીન તરસાયા, **શહેર મદીને વાલે**
દરપર તોર આયા રે સાયા, ખાલી ન દામન જાયા રે સાયાં
મંગીયા મુરાદ ન પાયાં, **શહેર મદીને વાલે**

સંગીત ભંડાર–ગઝલ—"સનમની શોધ"—

હુયે હય આશીક હમ ઉસ **સનમ** પર, કે જીસને દુનીયાંકો હય બનાયા,
ગઈ ભટકતે યે ઉમ્ર સારી મગર વોહ પ્યારા નઝર ન આયા.
હુવે **મુસલમાં** વહબનકે **હાફીઝ** કુરાન પઢ પઢ જનમ બીતાયા,
પઢા હય શાશતર બને હય **પંડીત** ન દીદ ઉસ્કા જરા બીપાયા.
હુય **ઈસાઇ** જહાંકે અંદર તોજાકે **ગીરજા**મે સર ઝુકાયા,
જેનમતમે બી હમને ઢુંઢા વહાં કીસીજા નહીં દેખાયા.
બના **સમાજી** વ **આર્યાભાઇ** કીમેશન દીલમેં રહા સમાયા,
હરેક મઝહબમેં જાત લાશા કહાં હમે એકા શકલ ચુરાયા.
ગયા વ કાશીમેં જાકે ડેરા પતા લગાનેમે દીલ લગાયા,
પ્રયાગ ગંગા વ **ગોમતી**મેં **ત્રીવેણી** જાકર કે મેં નહાયા.
જપે હય **મંતર** વ **તંત્ર** સારે યે શોર મરઘટમેં જા મચાયા,
સનમકો ઢુંઢા ભશમ લગાકર **જટા**કો શિર પર તો હય બઢાયા.
હમેશા યારો રહા ફીકરમે નમોહ દુનીયાંસે હય છુટાયા,
પરાયે ધનમેં વ **સ્ત્રી**મે હરેક જાનીબકો દીલ લુભાયા.
ન કુછભી કીયા જહાંમેં આ કર મેં જન્મ અપના વૃથા ગુમાયા,
મીલા **સનમ** વોહ હમારે દીલમેં–દીલી કે અંદર રહા **સમાયા**

નઈ-ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી—

ઈસ્લામ કા **ઝન્ડા** આલમમે ગડવા દીયા કમલી વાલેને,
કાબેમે બુતોંકો કલમએંદી પડવા દીયા કમલી વાલેને.

ઘુંઘટ જો અપને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને,
દીખલાકે **જમાલ** એક **આલમ**કો તડપા દીયા કમલી વાલેને

જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલી વાલેને
ગોયાકે ખુદાકો બેપરદા દીખલા દીયા કમલી વાલેને.

કયું ફીક્ર હો રોઝે જઝા હમકો બુલન્દ એંગે સબ ઈસ્યાં અબતો,
જીસ વકતકે અબરે **રહેમત**કો બરસા દીયા કમલી વાલેને.

દે દેકે શરાબે દાવતકો ઓરૂસ મીટા કર કસરતકો,
વા જલવાએ **હક** બસ ઉમ્મતકો દીખલા દીયા કમલી વાલેને.

આશકકો દીલસે પુછો ઝરા વો કદકી ફબન વા રૂખકી જીયા,
દીખલાઈ કભી જોબાકી અદા તડપા દીયા કમલી વાલેને.

કયા નીગાહેને ગુલથે **સલ્લેઅલા** જીસરાસ્તે ગુજરે શહેહુદા,
બોહ કુચ્ચાભી અપની ખુશબોસે મેહકા દીયા કમલી વાલેને

રો રો કે કભી તો હારૂ મે જા કે કભી કોહો સારોમે,
અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા દીયા કમલી વાલેને.

સંસાર નૌકા—રાગ-ગઝલ-કવ્વાલી—

મહેફીલમેં ઝુમતા જો **જામે** **શરાબ** આયા,
સુઝી વોહ મસ્તીયા કે શબભર ન ખાબ આયા.

અઉરોંકો દેખતે થે પરદા ઉઠા ઉઠા કર,
હમ પર નજર જો આઈ મુંહ પર **નકાબ** આયા.

છુપકે રકીબસે વોહ આયે તો મુંહસે નીકલા,
કાંટોસે છુપકે છુપકે મેરા **ગુલાબ** આયા.

તમામ શુદ.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજીવાળા પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી દાજીભાઈ નાયકે છાપ્યું.